

РЕШЕНИЕ

№ 12561

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4478** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 26.11.2023 г., постановено по н. а. дело № 6413/ 2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав, е отменено Наказателно постановление № 21-4332-001904 от 16.02.2021 г., издадено от началник група към ОПП- СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП Д. И. Я., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 /сто / лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, за извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. В от ЗДвП. Решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се представлява.

Ответникът Д. И. Я. отрича основателността на касационната жалба по

съображения изложени в писмен отговор.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на Д. И. Я. е съставен АУАН, за това че на 28.08.2020г. в [населено място], ул. Академик М. П.“ с посока на движение вход жалбоподателят управлявал личния си лек автомобил марка „О. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и като невинен участник в ПТП с лек автомобил марка „Рено К. с рег. [рег.номер на МПС] , при наличие на разногласия относно обстоятелствата на ПТП го напуснал, като не уведомява компетентните органи на МВР и не изпълнява указанията им.

Във основа на така съставения АУАН е издадено НП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

За да отмени НП СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са нарушени императивните изисквания на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно описанието на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП и обстоятелствата, при които е било извършено. В касационната жалба липсват изложени конкретни доводи срещу този решаващ извод на въззивния съд.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените му указания.

Разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда, че водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв.

За да е налице извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП, законодателят изисква до са осъществени следните кумулативни и задължителни елементи от фактическият състав на това деяние, които следва да са ясно посочени в НП за да има ясна рамка на вмененото нарушение, която да даде възможност на наказаното лице да организира защитата си, а именно: да е настъпило пътно произшествие, от което да са последвали само материални щети за автомобилите,

които са участвали в него и между участниците в произшествието да няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него.

Касационният съд напълно споделя изводите на СРС, че в нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, т.5 ЗАНН, както АУАН, така и оспореното НП не е посочено какъв е резултата от ПТП, дали при него са причинени само имуществени вреди и/или има и пострадали хора, механизма на ПТП, поведението на участниците в него. На лицето, прието за нарушител, е следвало точно да бъде разяснено от фактическа и от юридическа страна, с АУАН и НП, кога, къде и при какви обстоятелства е извършило нарушението. Неизпълнението на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производството, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице и заедно с това води до невъзможност съдът да упражни контрол за законосъобразност на НП и да провери дали правилно е приложен материалният закон и определено наказание.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон и в тази връзка констатира, че касационните възражения са неоснователни. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63 от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.11.2023 г., постановено по н. а. дело № 6413/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.